

# שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

כא.

עין משפט  
נר מצוה

קעו א ב מ"י פט"ו  
מסלכות מלוה וזה  
הלכה ע סנה עין ד  
טו"ש ע"מ ס"ה סה עין  
יט:  
קעו ג מ"י שם ה"ל ח  
טו"ש ע"מ שם עין  
יט:  
קעו ד מ"י שם ה"ל י  
טו"ש ע"מ שם עין  
כ:  
א ה מ"י פט"ו מהלכות  
גולה ואברהם ה"ל ח  
סנה עין עד טו"ש ע"מ  
ס"ה רס"ב עין:  
ב ו מ"י שם פט"ו ה"ל ז  
טו"ש ע"מ שם עין:  
ג ז מ"י שם פט"ו ה"ל ח  
טו"ש ע"מ שם עין:  
ד ח מ"י שם טו"ש ע"מ  
עין:  
ה ט מ"י שם הלכה יא  
טו"ש ע"מ שם עין טו:  
ו י ב מ"י שם הלכה ח  
טו"ש ע"מ שם עין:  
ז ל מ ב מ"י שם ה"ל יב  
סנה ע"מ טו"ש ע"מ  
ס"ה רס"ב עין:  
לעו רש"י  
ריש"א א"ר ריש"א ש"ש.  
אגודות פשתן סרוק.  
סופי"ר א"ר ריש"א ש"ש.  
אגודות פשתן סרוק.

## רבינו חננאל

ישיש עליו עדים כשר.  
ופריק מאי עדים דקתני  
עדי קיום הכי נמי  
מסתברא וכו'. גופא סמפון  
שיש עליו עדים יתקיים  
בחזמתו. אוקימנא יתקיים  
מחזמתו אם מעדין  
שפירי בפניהם. אין עליו  
עדים כלומר אינם יודעין  
העדים לא מסכינן עליה  
ואם יוצא מתחת ידי שליש  
ואמר השליש שודאי פרע  
הלזה למלוה מינו דאי  
בעי השליש למיתביה  
ללוה כי אמר פרעיה  
מהימן. וכן אם נמצא  
זה הסמפון כתוב בשטר  
חוב עצמו אחר חתימת  
עדי השטר כשר דאי לא  
רפרעיה לא הוה מרע  
ליה לטתריה:

הדרן עלך שנים אוחזין  
אלו מציאות שלו ואלו  
חייב להכריז מצא פירות  
מפוזרין וכו'. אמר רבי  
יצחק קב מפוזר ב' אמות  
ומקשי' עלה אי דרך נפילה  
אשכחניהו אפי' יותר מקב  
שלו הן. אי דרך הנחה  
אשכחניהו אפי' פחות  
מקב לא יגע בהן ופריק מר  
עוקבא מתני' במכששתא  
דבי דרי עסקין. (ח)  
הגהות כשכמכדין הגורן  
בשעה שמתנין התבואה  
מן הגורן אם מצא כשיעור  
קב פירות מפוזרין בגורן  
ברחוק ד' אמות לא  
טורח איניש למכשיתנהו  
ומפקר להו ליפקי' הן  
שלו. אבל קב בפחות  
מדי' אמות לא מפקר  
להו להכר' לא שקיל. וא  
התנן וציווי פירות ומקשי'  
ופריק תני וציווי פירות  
אינו ואיפשיט דמינין הוי  
סימן. אבל מקום לא

(א) אולי י"ל פ"י בשעת אסיפת  
הגרנות כשכמכדין.

אלו מציאות שלו: בריכות ברה"ר. כריכות דוקא מפליג בין  
רה"ר לרה"י משום דלמ"ד (לקמן כג): סימן העשוי לידרס  
הוי סימן ומקום הוי סימן מיירי הכא דליכא סימן ומקום נמי לא  
הוי סימן ברה"ר משום דמנשפתי וצרה"י הוי מקום סימן וחייב

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דשייליגין להו לסהדי אי פרוע אי לא פרוע  
ת"ש סמפון שיש עליו עדים כשר במאי  
עדים עדי קיום הכי נמי מסתברא מדקתני  
סיפא ושאיין עליו עדים פסול מאי אין עליו  
עדים אילימא דליכא עלויה עדים כלל  
צריכא למימר דפסול אלא לאו עדי קיום  
גופא (סמפון שיש עליו עדי' יתקיים בחזמתו  
אין עליו עדים יוצא מתחת ידי שליש או  
ישיצא לאחר חיתום שטרות כשר יוצא  
מתחת ידי שליש דהא הימניה מלוה לשליש  
יוצא לאחר חיתום שטרות נמי דאי לאו  
דפריע לא הוה מרע ליה לשטרות:

## הדרן עלך שנים אוחזין

אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז אלו  
מציאות שלו ימצא פירות מפוזרין  
ימעות מפוזרות ובריכות ברשות הרבים  
הועגולי דבילה ככרות של נחתום (מהרזות  
של דגים וחתיכות של בשר וגזיו צמר  
הלקוחין ממדינתו ואנצי פשתן ולשונות  
של ארגמן הרי אלו שלו (דברי רבי מאיר  
ר' יהודה אומר (כל שיש בו שינוי חייב  
להכריז כיצד ימצא עגול ובתוכו חרס  
כבר ובתוכו מעות רבי שמעון בן אלעזר  
אומר כל כלי אנפוריא אין חייב להכריז:  
גמ' מצא פירות מפוזרין וכמה א"ר יצחק קב  
בארבע אמות היכי דמי אי דרך נפילה  
אפילו טובא נמי ואי דרך הינוח אפילו  
בציר מהכי נמי לא א"ר עוקבא בר חמא  
במכששתא דבי דרי עסקין קב בארבע  
אמות דנפיש טרחיהו לא טרח איניש ולא  
הדר אתי ושקיל להו אפקורי מפקר להו  
בציר מהכי טרח והדר אתי ושקיל להו ולא  
מפקר להו בעי רבי ירמיה חצי קב בשתי  
אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי  
משום דנפיש טרחיהו חצי קב בשתי אמות  
כיון דלא נפיש טרחיהו לא מפקר להו או  
דלמא משום דלא חשיבי (וחצי קב בשתי  
אמות כיון דלא חשיבי מפקר להו קביים  
בשמונה אמות מהו קב בארבע אמות  
טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו וכ"ש  
קביים בשמונה אמות כיון דנפישא טרחיהו  
מפי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי  
וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי לא  
מפקר להו (א) קב שומשומין בארבע אמות  
מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום  
דחשיבי לא מפקר להו או דלמא משום דנפיש  
טרחיהו וכ"ש שומשומין כיון דנפיש  
טרחיהו מפי מפקר להו קב תמרי בארבע  
אמות קב רמוני בארבע אמות דלא חשיבי  
קב תמרי בארבע אמות נמי כיון דלא חשיבי  
מפקר להו או דלמא משום דנפישא טרחיהו  
וקב רמוני בארבע אמות כיון דנפישא  
טרחיהו לא מפקר להו מאי יתיקו: איתמר  
יאוש

לגמור אבל קב צארבע אמות יש לו טורח ללקוט הכל ואין מלקט כלל אי נמי קב צארבע  
אמות רוחב וארבע אמות אורך והכא צעי' חצי קב צ' אמות על ד' אמות:

דשייליגין להו. אם ראו הפרעון. ואם לאו נאמן המלוה לומר שלא  
נכתב אלא להיות מוכן לכשיפרע: עדי קיום. שכתבו הנפק דני  
דינא לא מקיימי ליה אלא א"כ פרע: סמפון שיש עליו עדים.  
בעדי קיום מוקמינן לה: יתקיים בחזמתו. ואפי' יוצא מתחת יד  
מלוה כשר: אין עליו עדי קיום.  
אבל עדים חתומין עליו: ויוצא מתחת  
ידי שליש. שאין הלוה מוציאו ולא  
המלוה אלא שליש שצנייהם נאמן:  
או שאלא אחר חיתום שטרות. שאלא  
לפנינו כשהוא כתוב בשטר חוב  
אחר החתימה כשר: דהא הימניה  
מלוה לשליש. דעל כרחק אין  
כותב שובר אלא מלוה והוא מסרו  
לד השליש:

## הדרן עלך שנים אוחזין

אלו מציאות. מלא פירות מפוזרין.  
נתיאשו בעגלים מהן כלאמר  
נגמרא והפקר הן: מעות מפוזרות.  
הואיל ואין להם סימן ניכר אלאשי  
מלאש והו לה הפקר. וזהו טעם  
כולם: כריכות. עומרים קטנים כמו  
מאלמים אלומים ומתרגמיני צירושלמי  
מכרין כריכן (בראשית ח): צרה"ר.  
שהכל דשין עליהו ואם היה סימן  
נקשר עליהן הרי הוא נשחט: של  
נחתום. כל ככרות של צעל הית' יש בהן  
סימן: ממדינתן. כמות שהן גוזרות  
כשאר כל גזית המדינה לאפוקי הכאות  
מצית האומן דקתני סיפא: אנוני  
פשתן. ריש"א ב'ל' אשכנז ובמקומינו  
סופי"ר: ולשו' של ארגמן. אמר סרוק  
ומשוך כמין לשון וצדע ארגמן  
ומהיין הן: מלא עיגול של דבילה:  
אנפוריא. גמ' (מפרש: גמ' וכמה  
חשוב פיזור: קב מפוזר צארבע  
אמות אבל ג' אמות לא הוי פיזור  
וטעמא מפרש והואיל: אי דרך נפילה.  
אם מלאש דרך נפילה שיש לדעת  
שלא הונחו שם מדעת אלא נפלו:  
אפילו טובא. מקב נמי דקיון דאין  
בהן סימן אלאשי מלאש: ואי דרך  
הינוח וכו'. עתיד לחזור וליטלן:  
במכששתא דבי דרי. בשעת אסיפת  
גרנות וכן דשן צעליהן וגשאו את  
העיקר ונתורו אלו: נפיש טרחיהו.  
לקבלן: ציר מהכי. אם היה פוזרין  
בפחות מכן: משום דלא חשיבי.  
עליה קב פירות לטרוח עליהן טורח  
קציון של ארבע אמות: שומשומין.  
דקין מאד יש טורח בקציון יותר  
מחמין אבל דמיהן יקרינ: תמרים  
ורמונין גסים הן ואין טורח בקציון:  
יאוש

מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום  
דחשיבי לא מפקר להו או דלמא משום דנפיש  
טרחיהו וכ"ש שומשומין כיון דנפיש  
טרחיהו מפי מפקר להו קב תמרי בארבע  
אמות קב רמוני בארבע אמות דלא חשיבי  
קב תמרי בארבע אמות נמי כיון דלא חשיבי  
מפקר להו או דלמא משום דנפישא טרחיהו  
וקב רמוני בארבע אמות כיון דנפישא  
טרחיהו לא מפקר להו מאי יתיקו: איתמר  
יאוש

(א) [סנהדרין לא: ח] (ב) [עין  
תוס' לקמן כג: ד"ה  
מחזות] (ג) [בגמ' ירושל'  
ורא"ש ליתא להך ג'  
מינות] (ד) [לקמן כג: א'  
(ה) וכל שכן ח"י. רש"י, [לקמן  
כג: ח] (ו) [כ"ה: ט] [וע"ש  
תוס' פסחים לג: ד"ה תמן].

## הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אלו וכו' אם  
אין בו סימן. כ"כ ע"ל דף  
כג סוף ע"א:

## הגהות הגר"א

[א] גמ' קב שומשומין כו'.  
כ"כ גירסת הרמב"ם  
שומשומין ותמרי ורמוני מאי  
תיקו ור"ל מב' וג' מינים: